

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 3Csp/15/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125224020
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2025:6125224020.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. C. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpenej JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom, so sídlom Partizánska č. 45, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 20.000,- eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 30.01.2025 návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní začatom podľa zákona č. 307/2016 Z .z. o upomínacom konaní a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „žaloba“), v ktorom žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 20.000,- eur, úrok vo výške 7.693,90 eur, úrok vo výške 5 % ročne zo sumy 20.000,- eur od 20.08.2024 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 2.524,66 eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 13.11.2020 medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 a žalobcom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 19.08.2024 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej, ktorá v čase postúpenia pohľadávky bola napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškani so splnením svojho peňažného záväzku po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. V žalobe tvrdil, že postupca uzatvoril so žalovanou dňa 01.06.2020 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej poskytol jej finančné prostriedky. V žalobe tvrdil, že podmienky ich čerpania, splácania a podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v zmluve a vo VOP, pričom žalovaná napriek opakovaným výzvam postupcu a upozorneniu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 13.07.2022, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. V žalobe uviedol, že podľa jeho právneho názoru došlo k uplatneniu práva podľa § 565 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ v danom prípade pre nesplnenie splátky splatnej dňa 02.04.2022, avšak má zato, že nie je povinný správne právne posúdiť, pre nesplnenie ktorej splátky bolo toto právo uplatnené. Úlohou veriteľa pri uplatnení tohto práva je podľa žalobcu len sledovať splnenie podmienok vyžadovaných uvedenými zákonnými ustanoveniami, pričom ak toto právo uplatní po splnení týchto podmienok, je tento úkon jednoznačne platný, a to bez ohľadu na to, či stanovil

„splátku“ pre nesplnenie ktorej sa domnieva, že došlo k uplatneniu tohto práva. Uvedené podľa neho nevyplýva z právnych predpisov a on je povinný len skutkovo vymedziť stav, pričom právne posúdenie kam patrí aj určenie, pre nesplnenie ktorej splátky napokon došlo k uplatneniu uvedeného práva je už výhradne vecou súdu. Ak by aj súd ohľadom určenia rozhodnej splátky dospel k inému právnomu záveru, nič to podľa žalobcu nemení na tom, že postupca neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, preto nemožno prijať iný záver ako ten, že došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky, a tým aj k jej platnému postúpeniu. Pohľadávka žalobcu predstavovala podľa žaloby ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 34.464,87 eur, ktorá pozostávala z istiny 24.236,81 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 7.693,90 eur a z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 2.524,66 eur a poplatkov vo výške 9,50 eur. Po postúpení pohľadávky žalovaná podľa tvrdenia žalobcu neuhradila žiadnu sumu, preto podáva žalobu, v ktorej sa domáha zaplatenia sumy vo výške spolu 30.218,56 eur ako súčtu neuhradenej istiny úveru 20.000,- eur, neuhradeného úroku 7.693,90 eur a neuhradeného úroku z omeškania 2.524,66 eur s tým, že zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 4.246,31 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 4.236,81 eur a neuhradených poplatkov vo výške 9,50 eur, si v tomto konaní neuplatňuje. V žalobe vo vzťahu k zákonným podmienkam postupiteľnosti pohľadávky banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/165/2022 a 1Cdo/154/2022 a uviedol, že uplatňuje aj úrok z omeškania počnúc dňom 20.08.2024, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. So žalobou žalobca ako dôkazy predložil Žiadosť o VÚB Pôžičku - refinancovanie zo dňa 01.06.2020 s listinou banky o overovaní bonity klienta a Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „VÚB Pôžička“ číslo XXXXXXXXXXXXXXXX spolu s európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere a údajmi o hodnote RPMN a o priemernej RPMN k spotrebiteľskému úveru, zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 19.08.2024 s prílohou, Špecifikáciu postúpenej pohľadávky, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.08.2024, Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľských úverov fyzickým osobám - občanom účinné od 01.01.2019, Cenník VÚB, a.s. Občania platný od 01.06.2020, Tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 13.06.2022 s poštovým podacím hárkom a Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.07.2022 s doručenkou, Platobnú históriu a Pokusy o zmier zo dňa 30.08.2024 a zo dňa 13.01.2025 s podacím hárkom.

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa v dôsledku podaného odporu žalovanej zo zákona zrušil a Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 14 ods. 3 uvedeného zákona na prejednanie tunajšiemu súdu, kde konanie je vedené pod spisovou značkou 3Csp/15/2025.

5. Žalovaná podaný odpor odôvodnila tým, že nárok žalobcu neuznáva v celom rozsahu. Poukázala na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľský vzťah a je tak potrebné aplikovať naň ustanovenia Občianskeho zákonníka a iných právnych predpisov upravujúcich právne postavenie spotrebiteľa. Citujúc § 9 ods. 2 písm. h/ a i/ Zákona o spotrebiteľských úveroch uviedla, že v zmluve podľa nej nie sú uvedené všetky predpoklady a ani vzorec pre výpočet RPMN a zmluva síce obsahuje údaj o dátume prvej anuitnej splátky, no nie je známy údaj o dátume zaplatenia všetkých ostatných splátok, t. j. či sa bude aj pri druhej a každej ďalšej splátke jednať o splatnosť k druhému dňu v mesiaci, čím dochádza k zavádzaniu spotrebiteľa do stavu právnej neistoty, keďže nevie dátum splatnosti splátky aby sa tak vyhol prípadnému omeškaniu s plnením. Úver je tak podľa žalovanej v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Vytýkala aj to, že nie je zrejmé, či úver bol poskytnutý so zľavou pre výpočet RPMN v rozsahu 8,81 % alebo bez zľavy, t. j. v rozsahu 11,01 %, a preto sa dojednanie o RPMN úveru javí byť neurčité.

6. Žalobca vo vyjadrení k odporu v súvislosti s predpokladmi pre výpočet RPMN poukázal na čl. I bod 3 Zmluvy, ktorý podľa neho obsahuje jednotlivé premenné použité pre výpočet RPMN, a to výšku úrokovej sadzby 7,90 % resp. 9,90 % bez zľavy z úrokovej sadzby, výšku mesačnej splátky 354,89 eur, resp. 380,75 eur, celkový počet anuitných splátok 95, výšku úveru 25.000,- eur a poplatok za poskytnutie úveru 500,- eur a takto vyjadrené predpoklady pre výpočet RPMN spĺňajú podľa neho všetky zákonné požiadavky, k čomu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 24.02.2021 sp. zn. 7Cdo/183/2020. K výške, frekvencii a počtu splátok uviedol, že tieto náležitosti sú jasne a určito uvedené v čl. I bode 1 zmluvy, kde termín prvej anuitnej splátky je 02.07.2020 a termín splatnosti každej ďalšej anuitnej splátky je podľa čl. I bod 4 zmluvy vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky uvedenej v základných podmienkach, a tak termín splatnosti mesačných splátok je vyjadrený dostatočne určito a zrozumiteľne, primerane rozumovým schopnostiam

priemerného spotrebiteľa. Čo sa týka úrokovej sadzby a jej výšky, dlžník bol podľa neho jasne a zrozumiteľne informovaný, že banka mu poskytuje zľavu z úrokovej sadzby, aj za akých podmienok a v súlade s tým bola v zmluve uvedená RPMN v prípade poskytnutia zľavy z úrokovej sadzby, ako aj v prípade neposkytnutia zľavy. Zmluva podľa neho obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a Smernicou, ktoré majú vplyv na schopnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, z ktorých vyplýva celkové plnenie žalovanej, a preto poskytnutý úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a jeho nárok je tak dôvodný.

7. Žalovaná v duplike zotrvala na všetkých svojich tvrdeniach uvedených v odpore a trvala na tom, že poskytnutý úver by mal byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie. Spolu s predvolaním na pojednávanie súd žalobcu prostredníctvom jeho právneho zástupcu vyzval na doplnenie rozhodujúcich skutočností a skutkových tvrdení tak, že uvedie, či a ako bola pred uzavretím zmluvy skúmaná bonita žalovanej, jej schopnosť splácať úver, na základe akých dokladov bola skúmaná, ak bola skúmaná a zároveň aby predložil všetky doklady a výstupy z registrov, ktorými sa overovala bonita žalovanej. Zároveň ho vyzval, aby vzhľadom na tvrdenie o postúpení pohľadávky banky odôvodnil a preukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky banky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Na uvedenú výzvu žalobca reagoval podaním zo dňa 26.05.2025, v ktorom vyjadril sa aj k zosplatneniu úveru, kde po citácii § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 5 písm. b) Zmluvy o úvere uviedol, že možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť bola dohodnutá v danom bode zmluvy a splnená bola aj druhá podmienka, nakoľko banka výzvou zo dňa 13.06.2022 vyzvala žalovanú v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ na úhradu omeškaných splátok a upozornila ju na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Poukázal na dôkazy o doručení danej výzvy a uviedol, že nakoľko žalovaná omeškané splátky neuhradila, vyhlásila listom zo dňa 13.07.2022 banka mimoriadnu splatnosť úveru. Vo vzťahu k zákonným podmienkam postupiteľnosti pohľadávky uviedol, že tie boli splnené, lebo žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že bola postupcom opakovane vyzývaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou označenou ako „Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru“. Uviedol, že otázky či je oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a či musí výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách obsahovať špeciálne náležitosti, napr. upozornenie spotrebiteľa na následok v podobe možného postúpenia pohľadávky zodpovedal Najvyšší súd SR v uznesení z 27.02.2024 sp. zn. 1Cdo/154/2022, kde poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo/165/2022. Podľa týchto rozhodnutí z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky a za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky. Čo sa týka overenia schopnosti splácať úver, citoval § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 2 ods.1 a 2 a § 7b ods.2 Opatrenia Národnej banky Slovenska č. 10/2017 s tým, že v konkrétnom prípade výšku peňažných záväzkov spotrebiteľa overil nezávislým dopytom do úverového registra, z ktorého zistil, že spotrebiteľ mal úverový záväzok v podobe spotrebiteľského úveru s mesačnou splátkou 204,- eur a keďže tento úver mal byť novoposkytnutým úverom splatený, nebral ho do úvahy, ale vychádzal zo splátky nového úveru 354,89 eur mesačne. Čo sa týka celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa, poukázal na to, že žalovaná v žiadosti deklarovala priemerný príjem u zamestnávateľa IČO: 42 092 426 od 01.01.2018, ktorý overil dopytom do sociálnej poisťovne s pozitívnym výsledkom, a preto akceptoval príjem vo výške 736,80 eur. V rámci výšky nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bral do úvahy životné minimum v celkovej výške 210,20 eur, nakoľko žalovaná neuviedla vyživované deti a zároveň bral do úvahy paušálne výdavky, ktoré podľa Opatrenia NBS spolu so životným minimom reprezentujú obvyklé mesačné výdavky spotrebiteľov na stravu, bývanie, ošatenie a podobne. Celková výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa bola teda vo výške 368,18 eur, hodnota DSTI bola 0,96, čím neprekročila hodnotu 1, a preto bola podľa neho schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver posúdená v súlade s Opatrením a ZoSÚ.

10. Žalobca aj na pojednávaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu trval na žalobe poukazujúcej na už predložené listinné dôkazy a vyjadrenia. Bolo podľa neho preukázané platné uzavretie úverovej zmluvy, porušenie povinností žalovanej z danej úverovej zmluvy, platné predčasné zosplatnenie úveru,

ako aj riadny postup ohľadom vyhodnocovania schopnosti splatiť úver zo strany žalovanej a tiež postúpenie pohľadávky. Potom, čo súd pri uvedení skutočností podľa § 181 ods. 2 CSP na pojednávaní v rámci zásady predvídateľnosti súdneho rozhodovania a princíp právnej istoty poukázal v súvislosti s otázkou podmienok na platné predčasné zosplatnenie úveru, ako podmienky pre platné postúpenie pohľadávky na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 publikované v zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 3/2025 žalobca uviedol, že je mu známy vývoj rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, avšak jednak nie je táto rozhodovacia prax jednotná a zároveň zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť v listine smerujúcej k zosplatneniu úveru uvádzať špecifikáciu splátky, pre neplnenie ktorej k nemu dochádza. Poukázal tiež na to, že ak by aj banka chcela splniť danú vec, na ktorú chýba zákonný podklad, má zato, že takéto uvedenie nemá praktický význam pre spotrebiteľa, môže dôjsť k informačnej asymetrii, uvedené nijako by neprispievalo k lepšej situácii či pozícii spotrebiteľa a mohlo by to viesť k tomu, že banka by ho opakovane musela vyzývať, nezlepšilo by to jeho postavenie. Uviedol, že ani nedávna novelizácia Občianskeho zákonníka týkajúca sa predčasného zosplatnenia od 01.11.2024 nezakotvila uvedenie splátky, pre ktorú sa zosplatňuje ako obligatórnu náležitosť výzvy a veriteľ v súvislosti so zosplatnením má zo zákona len dve povinnosti, ktoré tu splnil, a tak je toho názoru, že dané listiny sú platné a určité a ak by súd mal uviesť opak, s takým záverom a názorom nesúhlasí, trvá na dôvodnosti žaloby.

11. Žalovaná na pojednávaní prostredníctvom svojho zástupcu trvala na svojich písomných vyjadreniach a argumentácii, že pre absenciu zákonných predpokladov jedná sa o bezúročný a bezpoplatkový úver. Poukázala aj na svoju ťaživú osobnú a sociálnu situáciu, keďže je poškodenou v trestnom konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. XXX/XX/XXXX, a preto v prípade, že by súd neprihliadal na jej námietky a nezamietol žalobu v celom rozsahu pre neplatnosť postúpenia pohľadávky, navrhla povoliť jej splácať dlžnú sumu v splátkach.

12. Žalovaná pri svojom výsluchu na pojednávaní uviedla, že úver brala si s priateľom, riešili bývanie, byt v Cigeľke, kde ona všetko vybavovala a zariaďovala, nevedela, ako sa to s priateľom vyvinie, avšak ukázal sa ako alkoholik, gambler, otehotnela, neplatí jej ani výživné, vyhráza sa jej a jej rodine, napadol ju. Spôsobil jej otras mozgu a hoci povedal že jej bude finančne pomáhať, nestalo sa tak. Spočiatku úver splácala, ale situácia momentálne je taká, že býva v mestskom byte, finančne jej pomáha mama, nakoľko ona má iba 60,- eur rodinný prídavok a za 3 a pol roka jej bývalý poslal na dcéru iba 200,- eur, dcéra ide do škôlky, nemá z čoho to platiť.

13. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej a oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keď vykonanie žiadneho z dôkazov nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav :

14. Zo žalobcom predloženej Žiadosti o VÚB Pôžičku - refinancovanie a Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru VÚB Pôžička číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, v ktorej ako veriteľ je označená Všeobecná úverová banka, a.s., súd zistil, že na základe žiadosti žalovanej o spotrebiteľský úver vo výške 25.000,- eur bola medzi žalovanou a uvedenou bankou dňa 01.06.2020 uzavretá písomná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru na refinancovanie, v ktorej sa banka zaviazala za podmienok dohodnutých v tejto zmluve a k nej prislúchajúcich Všeobecných obchodných podmienkach poskytnúť v prospech žalovanej ako dlžníka spotrebiteľský úver v sume 25.000,- eur a dlžník sa zaviazal, že poskytnutý úver banke vráti, zaplatí úroky a poplatky a splní ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy. V Základných podmienkach zmluvy je uvedené, že úver je poskytovaný za úrokovú sadzbu vo výške 9,90 % bez zľavy resp. 7,90 % p.a. so zľavami, ak boli poskytnuté, že ročná percentuálna miera nákladov je 8,81 %, resp. 11,01 % bez zľavy z voliteľnej služby a že celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, je 34.214,55 eur, resp. 36.671,25 eur bez zľavy z voliteľnej služby. Výška poplatku za poskytnutie úveru bola 500,- eur. Žalovaná bola povinná splatiť banke istinu úveru spolu s úrokmi v mesačných anuitných splátkach po 354,89 eur (bez zľavy z voliteľnej služby 380,75 eur) tak, že prvú splátku mala zaplatiť dňa 02.07.2020, ďalšie vždy ku dňu, ktorý sa číselne zhoduje s dátumom splatnosti prvej anuitnej splátky, celkový počet splátok bol 95 a lehota splatnosti 96 mesiacov. Podľa článku I bod 5 písm. b) Zmluvy v prípade nesplácania úveru bola banka oprávnená v súlade s Podmienkami vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru z dôvodov, spôsobom a za podmienok upravených v čl. VIII Podmienok.

15. Žalobca tvrdil, že pre nesplácanie úveru žalovanou bol úver po neúspešnej výzve na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia predčasne zosplatený a pohľadávka veriteľa následne na základe zmluvy o postúpení pohľadávok (nachádzajúcej sa spolu s prílohami na č. I. 22 až 39 spisu) postúpená na žalobcu.

16. Z Listu označeného ako „Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom“ zo dňa 13.07.2022 (č. I. 57 spisu) súd zistil, že VÚB, a.s. ním žalovanej oznámila, že nakoľko napriek predchádzajúcim upomienkam neuhradila dlžnú pohľadávku banky zo zmluvy, vyhlásila banka predčasnú splatnosť úveru vrátane príslušenstva so zostatkom 26.941,37 eur, z čoho istina je 24.236,81 eur, úroky sú 2.695,06 eur a poplatky sú 9,50 eur a vyzvala ju na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom v lehote 7 dní do doručenia tejto výzvy s tým, že v prípade neuhradenia pohľadávky banky v uvedenej lehote pristúpi k vymáhaniu využitím dostupných právnych prostriedkov.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení k otázke predčasného zosplatenia úveru zo dňa 26.05.2025 za upozornenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predchádzajúce vyššie uvedenej výzve označil list - výzvu banky zo dňa 13.06.2022 označený ako Tretia upomienka - pokus o zmier (č.l. 67 spisu), v ktorom banka žalovanej oznamovala, že aj napriek predchádzajúcim upomienkam doteraz neuhradila záväzky plynúce z uvedenej zmluvy o úvere, a preto banka eviduje pohľadávku po lehote splatnosti v nasledovnej výške (1.179,20 eur), z čoho istina je 0,- eur, úroky sú 1.169,70 eur a poplatky sú 9,50 eur s tým, že ak okamžite nezaplatí dlžnú sumu, bude banka požadovať, aby vrátila celú poskytnutú sumu úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v Zmluve o úvere.

18. Žalobca uplatnený nárok právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie spotrebiteľského úveru. Keďže pôvodný veriteľ bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom v zmluve aj priamo je uvedené, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, niet pochyb, že žalobou uplatňuje sa právo zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

19. Žalobca v spore tvrdil, že pohľadávku z úverovej zmluvy voči žalovanej nadobudol postúpením, pričom ako na dôkaz odvolával sa na zmluvu o postúpení pohľadávok a prílohu k tejto zmluve s identifikáciou postúpenej pohľadávky a ako dôkaz predložil tiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.08.2024.

20. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu, a preto ju zamietol. Podľa názoru súdu neboli v spore preukázané zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky a aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanej, či čo i len jej časti na žalobcu. Z uvedeného dôvodu súdu neostávalo iné, než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo bezpredmetné zaoberať sa obranou žalovanej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nakoľko žalobca podľa názoru súdu vôbec nie je oprávnený uplatňovať od žalovanej pohľadávku zo zmluvy, a to v žiadnej výške. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v spore súd musí skúmať vždy, ex offio, preto nie je podstatné, či ju žalovaná sporila alebo nie.

21. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020 (publikovaný v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 2/2022 pod č. R 6/2022), podľa ktorého v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa. Rovnako vo vzťahu k ust. § 151 CSP súd dáva žalobcovi do pozornosti jeho samého sa týkajúce aktuálne uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 09.10.2024 sp. zn. 24CoCsp/26/2024, kde tento jasne uviedol (viď bod 59 odôvodnenia) cit. „V zmysle záverov Ústavného súdu Slovenskej republiky v uznesení I.ÚS 246/2019-14 zo dňa 11.6.2019 pasivita protistrany nemôže mať za následok (aplikáciou § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku) povinnosť všeobecného súdu priznať akýkoľvek uplatnený nárok. Navyiac súd je v súdnom konaní

povinný vždy prihliadať na absolútnu neplatnosť ex offo aj bez námietky strany (R 60/2018). Táto odvolacia námietka žalobcu bola preto nedôvodná.“

22. Súd žalobcu pred pojednávaním vyzval odôvodniť a preukázať splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Aj na pojednávaní súd v rámci postupu podľa § 181 ods. 2 CSP uviedol, že základnou otázkou, ktorú bude skúmať a ktorú musí skúmať aj ex offo, bez námietky žalovanej je otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, teda či bolo preukázané splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch, či išlo o pohľadávku splatnú, či nepostupoval sa živý úver, či boli splnené zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úveru. Skúmanie daných podmienok pre právne zastúpeného žalobcu (keďže skúmať sa musia vždy, ex offo) nemôže byť v žiadnom prípade prekvapivé, nehovoriac o tom, že žalobcom je spoločnosť zaoberajúca sa práve hromadným vymáhaním postúpených pohľadávok, a preto jeho aktívnou vecnou legitímáciou sa súdy dlhodobo zaoberajú v každom jednom spore a podmienky, za ktorých preto jedine môže byť žalobca v tomto smere úspešný, tak už boli súdmi, ako bude zrejme aj z prehľadu súdnych rozhodnutí uvedeného ďalej, nespočetnekrát judikované.

23. Vzhľadom na skutočnosť, že veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela úverovú zmluvu, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka, nebol žalobca, ale spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanej bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, preto základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku, skúmaniu, či vznikol nárok na úroky a poplatky z úveru a jeho súdnej vymáhateľnosti, bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je, ako už bolo uvedené, nevyhnutné vždy, a to ex offo, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri aj rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017, z ktorých cit. “Súd prvej inštancie správne preskúmaval vecnú legitímáciu, či už aktívnu (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnu (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), ktorá je imanentnou súčasťou civilného procesu (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). V opačnom prípade by išlo o zjavný exces v postupe konajúceho súdu, ktorý pri opomenutí vyriešiť kardinálnu otázku, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offo viazaný, by bolo protirečenie obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 dohovoru.- (nálež Ústavného súdu SR zo 16. decembra 2014, sp. zn. III. ÚS 266/2014.“

24. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky zo spotrebiteľského úveru a skutočnosť, že aktívnu vecnú legitímáciu súd musí skúmať vždy, a to ex offo, je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu zmluvou o postúpení pohľadávok preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky. Teda označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu (podporne vid' napr. rozsudky Krajského súdu Prešove sp. zn. 3CoCsp/11/2021 alebo 7CoCsp/38/2020). Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/38/2020 otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,„

25. Zákonná úprava postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej banky je obsiahnutá v zákone č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bankách“) ako osobitná úprava (lex specialis) pred všeobecnou úpravou (lex generalis) o postupovaní pohľadávok v §§ 524 až 530 Občianskeho zákonníka. Zákonné predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré museli byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, upravoval ku dňu, kedy malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky (teda ku dňu 19.08.2024, podľa oznámenia o postúpení pohľadávky) § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to

aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre prevod práv banky alebo pobočky zahraničnej banky, ktorá je veriteľom, v súvislosti s nesplácanou zmluvou o úvere alebo pre prevod nesplácanej zmluvy o úvere podľa osobitného predpisu, pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa § 17 ods. 1 a 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 19.08.2024 práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu (18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu (21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

27. V zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2018 bol pod číslom R 60/2018 publikovaný judikát so záverom, cit. „Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením, je neplatný právny úkon.“ Uvedené logicky rovnako platí pre postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené a tiež z dôvodov, ktoré súd rozvedie ďalej nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o bankách a Zákonom o spotrebiteľských úveroch sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk a veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky banky tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v uvedených ustanoveniach. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách predovšetkým a najmä pohľadávka, alebo jej časť môže byť postúpená bankou len vtedy, ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve banky, a ak klient napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku. Podľa § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch postúpiť možno len pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

28. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa preto takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka, nehovoriac o tom, že v tu súdenom spore postupníkom je obchodná spoločnosť špecializujúca sa práve na hromadné vymáhanie postúpených pohľadávok, ako je súdu známe z jeho činnosti.

29. S poukazom na vyššie uvedené žalobe žalobcu nemohlo byť vyhovené už len preto, lebo žalobca nepreukázal zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky v zmysle vyššie citovaného § 92 ods. 8

zákona o bankách a § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd má zato, že pohľadávka v čase postúpenia nebola splatná (čím nebola splnená zákonná podmienka postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a ani podľa § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch.) Ako vo svojom aktuálnom rozsudku zo dňa 27.08.2024 sp. zn. 17CoCsp/22/2024 v obdobnej veci uviedol Krajský súd v Prešove (viď bod 16 odôvodnenia) „Živý úver nemôže byť predmetom postúpenia, a to ani čiastočne. Preto úvaha prvoinštančného súdu o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu je správna“. Žalobca v tu súdenom spore navyše podľa názoru súdu nepreukázal ani relevantnú písomnú výzvu banky tak, ako ju má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. Keďže podľa zmluvy išlo o úver so splatnosťou 96 mesiacov (8 rokov) a s prvou splátkou splatnou dňa 02.07.2020, teda konečná splatnosť úveru mala nastať až v roku 2028 a k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť už dňa 19.08.2024, na to aby išlo o pohľadávku splatnú, musela by byť platne predčasne zosplatená, čo sa tu nestalo. Súd predčasné zosplatenie úveru nepovažuje za platný právny úkon z dôvodu, že podľa názoru súdu toto vôbec nespĺňa náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 37 a § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka.

31. Zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, v čase kedy malo k vyhláseniu predčasnej splatnosti dôjsť (13.07.2022), upravoval § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

32. Pokiaľ ide o samotné predčasné zosplatenie pohľadávky, toto musí spĺňať zákonné znaky, náležitosti a podmienky bezvadnosti právneho úkonu. Musí spĺňať požiadavku jasnosti, určitosti a zrozumiteľnosti. Súd v tejto súvislosti podporne poukazuje napr. na Veľký komentár k Občianskemu zákonníku autorov Števcík, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. §1 – 450, 2. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2019. 636 s. z ktorého cit. "Keďže predčasné zosplatenie pohľadávky dodávateľom je jednostranným adresovaným hmotnoprávnym úkonom, je nevyhnutné, aby tento obsahoval aj jednoznačné, jasné a určité a rovnako nezameniteľné skutkové a právne odôvodnenie jeho urobenia smerom k právnemu postaveniu spotrebiteľa a trvanie spotrebiteľského záväzku. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve titulom, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Požiadavka na odôvodnenie jednostranného konania dodávateľa, ktoré napĺňa znaky jednostrannej zmeny zmluvných podmienok, plynie aj z ostatnej judikatúry Súdneho dvora EÚ, konkrétne z rozsudku vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG v.Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen EV, a rovnako z rozsudku Súdneho dvora v spojených veciach C-359/11 a C-400/11, Alexandra Schulz v.Technische Werke Schussental GmbH und Co.KG a Josef Egbinghoff v.Stadtwerke Ahaus GmbH. Medzi uvedenými situáciami vidíme nevyhnutnú analógiu, ktorú medzičasom z hľadiska nevyhnutnosti odôvodnenia vyhlásenia predčasnej splatnosti potvrdzuje aj súdna prax."

33. Žalobca vo svojom vyjadrení k otázke zosplatenia odvolával sa na to, že v tu súdnej veci došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, lebo zákon podľa neho nikde nestanovuje povinnosť veriteľa vo výzvach podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviesť, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

34. S touto argumentáciou žalobcu súd nesúhlasí a nakoľko uvedená otázka bola aktuálne práve vo veciach žalobcu riešená a definitívne vyriešená najvyššou súdnou autoritou všeobecného súdnictva v SR (Najvyšším súdom SR), súd pripomína žalobcovi jemu zaiste dobre známe závery Najvyššieho súdu SR k uvedenej otázke (viď aj článok 2 ods. 2 základných princípov CSP).

35. Tu upozornenie pred zosplatením (ktorým podľa tvrdení samotného žalobcu bol list - tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 13.06.2022) neobsahovalo identifikáciu splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu (k tomu pozri aktuálne rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 či 5Cdo/188/2023). Keďže upozornenie pred zosplatením je pre chýbajúcu identifikáciu splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplateniu, absolútne neplatné, nemôže byť ani platnou výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách a tou nemôže byť ani samotné oznámenie o zosplatení.

36. Krajský súd v Prešove už v rozsudku zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 vo vzťahu k náležitostiam zosplatnenia dlhu uviedol, že "taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa § 103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh, je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky, a preto neplatný pre jeho neurčitost' (§ 37 ods. 1 OZ)".

37. Uvedený názor opakovane potvrdený bol aj v ďalších rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove (viď napr. rozsudok zo dňa 29.10.2019 sp. zn. 20Co/90/2019, bod 17 jeho odôvodnenia) a zotrváva na ňom aj aktuálna rozhodovacia prax Krajského súdu v Prešove (viď napr. aktuálne rozhodnutia sp. zn. 7CoCsp/23/2023 alebo 22CoCsp/30/2023).

38. Nakoľko sa za súčasť ustálenej judikatúry považuje až názor opakovane vyjadrený Najvyšším súdom Slovenskej republiky (viac v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/88/2017 zo dňa 19.03.2018 publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 65/2018), súd poukazuje na to, že tento v dvoch úplne aktuálnych rozhodnutiach - a to v uznesení sp. zn. 5Cdo/2/2023 zo dňa 25.01.2024 (týkalo sa práve žalobcu), ale aj v uznesení sp. zn. 2Cdo/149/2021 potvrdil, že podmienkou platného predčasného zosplatnenia úveru je „potreba identifikácie splátky, pre ktorú nastáva splatnosť celého dlhu v zmysle § 565 OZ a prepojenosť tohto zákonného ustanovenia na § 53 ods. 9 OZ“ (citované z bodu 14.2 odôvodnenia unesenia sp. zn. 2Cdo/149/2021).

39. O uvedenom by nemali byť žiadne pochybnosti, nakoľko v už spomínanom uznesení zo dňa 24.01.2024 sp. zn. 5Cdo/2/2023 Najvyšší súd v poslednej vete bodu 14.2 odôvodnenia výslovne a jasne uviedol, že cit. "V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh."

40. Podľa úplne aktuálneho rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/188/2023 zo dňa 31.07.2024 týkajúceho sa práve žalobcu (dovolanie týkalo sa práve veci, kde žaloba bola zamietnutá pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie v dôsledku neplatného predčasného zosplatnenia úveru a neurčitej, neplatnej výzvy pred postúpením) Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatniť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie poškodený.

41. Aj podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 týkajúceho sa rovnako žalobcu pre platný úkon zosplatnenia, je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh.

42. Vo vzťahu k tvrdeniu zástupcu žalobcu na pojednávaní, že žalobcovi je síce známy vývoj rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu, avšak táto nie je jednotná, súd poukazuje na to, že relevantnosť a zjednotenie uvedených záverov najvyšším súdom sú v súčasnosti jednoznačne potvrdené, keďže v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 bolo pod číslom 34/2025 publikované uznesenie Najvyššieho súdu z 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022, podľa ktorého právnej vety bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

43. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť v listine vedúcej k zosplatneniu uvádzať špecifikáciu splátky, a to ani po novele Občianskeho zákonníka týkajúcej sa predčasného zosplatnenia, súd uvádza, že aj s uvedenou argumentáciou sa najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozhodnutí vysporiadal, k čomu súd poukazuje na bod 11 jeho odôvodnenia, kde k tomu výslovne uviedol, cit. „dovolačný súd argumenty dovolateľky na podporu jej tvrdenia o neexistencii

žiadneho právneho podkladu pre vyžadovanie uvedenia tiež konkretizácie splátky, pre ktorú má dôjsť k zosplatneniu (v žiadosti o jednorazové splatenie, resp. v upozornení na hodlané využitie práva tejto predchádzajúcom) nepovažuje za udržateľné...“. Následne v bode 12 odôvodnenia svojho rozhodnutia najvyšší súd vysvetlil dôvody, pre ktoré je potrebná identifikácia splátky a uviedol, že na právny úkon nekonkretizujúci splátku, preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 OZ).

44. V tu súdnej veci oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neobsahovalo identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu a takisto upozornenie - Tretia upomienka - pokus o zmier zo dňa 13.06.2022 obsahovala len uvedenie súhrnnej výšky bankou evidovanej dlžnej sumy (tu 1.179,20 eur) s uvedením, koľko z nej je istina, koľko úroky, koľko úroky z omeškania a koľko poplatky, avšak vôbec neuvádzalo a nemožno z neho vôbec zistiť, ktoré konkrétne splátky sú nezaplatené, s ktorými konkrétne má byť žalovaná v omeškaní a podobne. Platobná história predložená žalobcom (č. I. 66 spisu) potvrdzuje tvrdenia žalovanej, že spočiatku úver splácala, nešlo teda o prípad, že by nezaplatila napr. ani prvú splátku, preto ak veriteľ po dvoch rokoch od splatnosti prvej splátky úveru oznámil jej iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, jednoznačne mohla byť ako spotrebiteľ pomýlená a v dôsledku informačnej asymetrie poškodená. Akýkoľvek úkon, ktorým je dotknutý spotrebiteľský záväzok a ktorý sa týka práv a povinností spotrebiteľa, musí byť aj náležite odôvodnený. Požiadavka odôvodnenia je daná práve tým, aby sa spotrebiteľ nielen adekvátne oboznámil s dôvodmi konania na strane dodávateľa, ale aby sa mohol vo vzťahu k jednostrannej zmene zmluvných pomerov aj adekvátne brániť. Ak nie je uvedená napr. splátka, pre nezaplatenie ktorej sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu, potom spotrebiteľ nevie posúdiť splnenie zákonných podmienok pre predčasné zosplatnenie úveru, nevie sa voči nemu adekvátne brániť, nevie kedy vzhľadom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začne plynúť premičacia doba celého zročného dlhu. Aj argumentácia žalobcu v tomto spore, ktorý ešte aj v žalobe pri uvedení splátky, ktorú považuje on za tú, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 OZ. pripustil jej nesprávne určenie s tým, že podľa jeho právneho názoru on ani veriteľ nie sú povinní to právne posúdiť správne a nemôže to byť dôvod neplatnosti zosplatnenia, lebo právne posúdenie je vecou súdu a ten tak za rozhodnú môže určiť aj inú splátku len potvrdzuje správnosť vyššie uvedených záverov. Ak by stačilo urobiť vyhlásenie predčasnej/mimoriadnej splatnosti úveru oznámením tejto vety s poukazom na nejaké porušenie (ktoré si spotrebiteľ má len sám odvodiť štúdiom ďalších dokumentov) bez konkrétneho uvedenia, ktorá splátka je tou splátkou, s ktorou spotrebiteľ podľa dodávateľa je viac ako 3 mesiace v omeškaní a pre ktorú sa právo zosplatnenia úveru využíva, potom by to bol sám spotrebiteľ a v prípade súdneho sporu až súd, ktorý by mal ex offio vykonať audit stavu skutkového a právneho vzťahu medzi účastníkmi konania a vyhľadávať dôvod oprávnenosti tohto úkonu, pričom by mohol dôjsť aj k dôvodom, na ktoré dodávateľ pri vykonaní tohto úkonu ani nepomyslel, čo je neprípustné. Súd preto už z uvedených dôvodov oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a jemu predchádzajúce upozornenie považuje za absolútne neplatný právny úkon. Ako taký preto nemôže byť ani platnou výzvou banky vyžadovanou § 92 ods. 8 zákona o bankách. A keďže žiadnu inú výzvu z času pred postúpením pohľadávky okrem uvedených absolútne neplatných výziev žalobca nepredložil, nie je splnená ani podmienka platnej písomnej výzvy banky.

45. Súdu je z jeho činnosti známa tiež argumentácia žalobcu označujúca právny záver o nemožnosti vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a preto nemožnosti platného postúpenia pohľadávky za nesprávny z dôvodu, že súd sa podľa žalobcu nezaoberal extenzívnym výkladom ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ zohľadňujúcim platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky, ktorý by mal byť v súkromnoprávných vzťahoch preferovaný, keď podľa žalobcu pohľadávkou je aj samostatná splatná a neuhradená splátka. Podľa názoru žalobcu v takom prípade nebol by priestor pre zamietnutie žaloby v celom rozsahu, a žalobcovi by mal prináležať nárok na zaplatenie splátok úveru, ktoré nadobudli splatnosť ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods. 1 CSP).

46. Ani s uvedeným názorom sa stotožniť nemožno. Súd tu do pozornosti žalobcu dáva jeho samého sa týkajúci aktuálny rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/29/2024 z 19.06.2025, kde napriek uvedenej argumentácii žalobcu v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby žalobcu pre neplatné predčasné zosplatnenie úveru a tým pádom nesplnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky vedúce k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bol odvolacím

súdom potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Podľa odvolacieho súdu (viď bod 30 odôvodnenia jeho rozsudku) žalobca nepreukázal v konaní svoju aktívnu vecnú legitímáciu, pretože nebol daný základný predpoklad platného postúpenia pohľadávky podľa ust. § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ, ktorej sa žalobca domáha, a ktorým bola splatnosť postupovaného záväzku pred termínom konečnej splatnosti (lehota splatnosti 96 mesiacov uplynie od uzavretia zmluvy v máji 2026). Záver súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu bol tak podľa odvolacieho súdu vecne správny. XX. Argumentácia žalobcu, že priznať sa mu v prípade záveru o neplatnosti predčasného zosplatnenia mali splátky splatné samostatne do vyhlásenia rozsudku, kde podľa neho aktívne vecne legitimovaný je bola odmietnutá aj v mnohých iných rozhodnutiach odvolacích súdov naprieč republikou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 28CoCsp/4/2024, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9CoCsp/7/2025, najmä bod 22 a 23 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/17/2024, najmä bod 33 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16CoCsp/10/2023, najmä bod 31 jeho odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21CoCsp/31/2024, najmä body 54, 55 a 58 jeho odôvodnenia). Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 9CoCsp/6/2024 (viď bod 12 jeho odôvodnenia) k tomu jasne uviedol, že cit. „Odvolací súd má za to, že v prípade postúpenia pohľadávky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., musí ísť o pohľadávku splatnú v celosti, čo plynie z obsahu a logiky výkladu § 17 ods. 1. zákona č. 129/2010 Z. z.“.

48. V súvislosti so zákonnými podmienkami postupiteľnosti bankovej pohľadávky aj Najvyšší súd SR v obdobnom spore žalobcu (viď bod 24 odôvodnenia jeho uznesenia 9Cdo/90/2023) uviedol, že dané zákonné špeciálne podmienky musia byť splnené v prípade postúpenia čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálnym predpisom.

49. V konaniach o opravných prostriedkoch podaných práve žalobcom proti rozhodnutiam súdov, ktoré zamietli jeho obdobné žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, teda už mnohokrát boli preskúmané jeho početné námietky k záverom súdov, že pre neuvedenie splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu, je právny úkon zosplatnenia pre neurčitosť neplatný a že preto nemohlo ani dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti žalobcu aj jeho sa týkajúce aktuálne rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 14CoCsp/7/2024 zo dňa 22.10.2024 alebo sp. zn. 6CoCsp/22/2024 zo dňa 26.09.2024, kde táto nesúhlasná argumentácia žalobcu bola odmietnutá a závery súdov prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pre neplatné postúpenie živého úveru boli potvrdené.

50. Z rozhodnutí iných odvolacích súdov k danej otázke a aktívnej vecnej legitímácii žalobcu súd poukazuje napr. na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 09.10.2024 sp. zn. 7CoCsp/24/2024, kde ten vo vzťahu k upozorneniu a zosplatňujúcej výzve (§ 53 ods. 9 OZ) uviedol, cit. „z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke výzva a spoplatnenie smeruje (tomuto záveru zodpovedá aj súčasná rozhodovacia prax všetkých odvolacích senátov Krajského súdu v Žiline)“.

51. Súd poukazuje aj na závery uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/46/2023 zo dňa 06.12.2023, ktoré sa týka práve žalobcu, kde najvyšší súd uviedol (viď bod 13 odôvodnenia), že cit. „Na základe vyššie uvedeného, najvyšší súd konštatuje, že súdy oboch inštancií postupovali správne, keď v spotrebiteľskom spore preskúmali spotrebiteľskú zmluvu, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a správne dospeli k názoru, že žalobca v danom prípade nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, a teda ani k následnému postúpeniu pohľadávky žalobcovi, čím neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.“

52. Nemali by byť navyše žiadne pochybnosti o potrebe uprednostniť výklad v prospech spotrebiteľa a jeho ochrany (podporne napr. bod 22 odôvodnenia uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV ÚS 69/2023).

53. Súd sa naviac nestotožňuje s názorom žalobcu, že podmienka písomnej výzvy banky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách mohla by tu byť vôbec splnená vo forme Vyhlásenia úveru za predčasné splatný. K uvedenému súd uvádza, že rozhodovacia prax všeobecných súdov vrátane Najvyššieho súdu SR nie je jednotná v názore, či ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá osobitnú výzvu banky klientovi, že je v omeškaní so splnením čo i len časti peňažného dlhu alebo či je za takúto výzvu možné považovať aj výzvu realizovanú podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka,

resp. oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru za predpokladu, že ich obsahom bola výzva dlžníkovi na zaplatenie (nakoľko pre platné zosplatenie pohľadávky museli byť kumulatívne splnené dve podmienky - omeškanie dlžníka so zaplatením splátky minimálne 3 mesiace a písomné upozornenie dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva).

54. K poukazu žalobcu na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/154/2022 a 9Cdo/165/2022 preto súd uvádza, že nateraz ich ťažko možno považovať za ustálenú rozhodovaciu prax Najvyšších súdnych autorít, ak v iných rozhodnutiach - v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/75/2020 - práve Najvyšší súd SR vyslovil, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, a že preto nemôže súd za účelom preukázania splnenia podmienok podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách za takú výzvu akceptovať veriteľom realizovanú výzvu podľa ustanovenia § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka či vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 2Cdo/266/2020 zo dňa 31.3.2022 v konkrétnostiach uviedol, že z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva „reťazec úkonov, ktoré musia byť naplnené, aby mohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky. Prvý takýto úkon je písomná výzva banky klientovi, že je v omeškaní s o splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Z obsahu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti síce sekundárne vyplýva, že žalovaní sú pre prípad porušenia v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace, avšak primárne je predmetom tejto výzvy oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Obsah ustanovenia § 92 ods. 8 veta prvá zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je jej klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku. Skrz spotrebiteľského charakteru dojednanej zmluvy o úvere nemožno prisvedčiť oznámeniu o mimoriadnej splatnosti úveru aj charakter výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.“

55. Súd v súvislosti so svojim názorom, že ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách predpokladá „výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky“, poukazuje aj na rovnaké závery pracovného stretnutia občianskoprávneho kolégia KS v Prešove a sudcov súdov v jeho obvode zo dňa 29.04.2024 za účasti predsedníčky občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, kde jedným z bodov programu bola práve rozdielna rozhodovacia prax Najvyššieho súdu SR v tejto otázke. Súd poukazuje aj na aktuálne rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/23/2023 zo dňa 19.02.2024 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 41CoCsp/1/2024 potvrdzujúce tento názor.

56. Bez ohľadu na uvedené, ako už súd uviedol, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 13.07.2022 a tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 13.06.2022 pre chýbajúcu identifikáciu splátky nemožno vôbec považovať za platné právne úkony, a ako také preto nemôžu byť výzvami podľa zákona o bankách. Tam špecifikované sumy záväzku dlžníka voči banke vôbec nezodpovedali skutočnosti, Uvedený záver potvrdil aj Najvyšší súd SR vo veci 9Cdo/90/2023, kde v bode 30 odôvodnenia svojho uznesenia vysporiadavajúc sa so svojim skorším rozhodnutím 9Cdo/165/2022, na ktoré tu žalobca poukazoval uviedol, že „Na rozdiel od konania 9Cdo/165/2022 v konaní sp. zn. 9Cdo/90/2023 bolo rozhodujúcou skutkovou okolnosťou to, že žalobkyňou predložené výzvy na zaplatenie pohľadávky banky voči žalovanému boli posúdené ako neplatný právny úkon, nakoľko neboli splnené podmienky zosplatenia úveru, preto ani špecifikované sumy záväzku dlžníka voči banke nezodpovedali skutočnosti, a teda obsah výzvy neobstál predovšetkým z materiálneho hľadiska“.

57. Súd vo vzťahu k tu žalobcovi poukazuje tiež na závery aktuálneho rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18CoCsp/1/2025 z 19.06.2025 ktorý poukazujúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/266/2020, 4Cdo/75/2020, 9Cdo/165/2022 a 9Cdo/90/2023 rovnako uzavrel, že neobstojí tvrdenie žalobcu, že za výzvu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách možno považovať aj výzvu banky zo dňa 11.09.2018 a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 07.11.2018, lebo tieto boli síce boli dlžníkom doručené a bankou realizované ešte pred postúpením pohľadávky (12.10.2020), avšak na úplne inom právnom základe, a to na podklade § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka a nie na podklade § 92 ods. 8 ZoB, pretože jedná sa o výzvu na plnenie s následkom zosplatenia celého úveru, ako aj samotné mimoriadne zosplatenie úveru, a nie s následkom postúpenia pohľadávky inému subjektu, ako to vyžaduje § 92 ods. 8 ZoB.

58. Rovnaké závery vyslovené boli v rozhodnutiach Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22CoCsp/28/2024 (viď bod 34 odôvodnenia) a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoCsp/1/2025 (viď bod 31 odôvodnenia).

59. Pokiaľ ide o predložené oznámenie o postúpení pohľadávky, tak k tomu súd uvádza nasledovné. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 92 ods. 8 zák. o bankách. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplyva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi.

60. Žaloba tak zo všetkých hore uvedených dôvodov musela byť zamietnutá bez ďalšieho, keďže žalobca nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu (splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky). Súd opätovne poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/22/2024, kde krajský súd uviedol (viď bod 16 odôvodnenia) „Živý úver nemôže byť predmetom postúpenia, a to ani čiastočne.“ Súd musel prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani neplnenie povinnosti dlžníka splácať úver, keďže dlžník na neplatnosť postúpenia pohľadávky na žalobcu žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil. Navyše nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie žalobcom nemá žiaden súvis a vplyv na to, či existuje (a trvá) alebo neexistuje záväzok žalovanej z pôvodnej zmluvy o úvere, keďže postúpenie pohľadávky týka sa len zmeny v osobe veriteľa a nie pohľadávky ako takej. Ako uviedol Krajský súd v Trnave v obdobnej veci žalobcu sp. zn. 28CoCsp/25/2024 (viď bod 16 odôvodnenia jeho rozsudku) „Konečne k poznámke žalobcu, že veriteľovi nebola vrátená ani istina spotrebiteľského úveru odvolací súd pripomína, že napadnutý rozsudok sa nezakladá na konštatovaní neexistencie práva veriteľa (postupcu) na vrátenie istiny spotrebiteľského úveru, ale na nedostatku oprávnenia žalobcu (postupníka) tento nárok uplatňovať vo vlastnom mene“.

61. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a 2 CSP. Vzhľadom na zamietnutie žaloby žalobcu v celom rozsahu plný úspech v spore mala žalovaná, preto podľa § 255 ods. 1 CSP jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v druhom výroku tohto rozsudku tak, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.